

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ 2009

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ

καί πάσης Παλαιστίνης

παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην

ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωδόχου Τάφου

τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον.

Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν».

(Μάρκ. 16, 6).

Λίαν πρωί, ὁρθρου βαθέος, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ποντίου Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος, γυναῖκες μυροφόροι προσελθοῦσαι εἰς τόν τάφον τοῦτον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τελοῦμεν σήμερον τὴν ἀναστάσιμον θ. Λειτουργίαν, ἵνα διὰ μύρων ἀλείψωσι τόν ἐν αὐτῷ ταφέντα Ἰησοῦν τόν Ναζωραῖον τόν ἐσταυρωμένον, ἐθεάσαντο θέαν ὑπερφυῆ καί ἡκροάσθησαν ἄκουσμα παράδοξον καί ὅμως ἀληθινόν.

Τόν λίθον τῆς θύρας τοῦ ἐσφραγισμένου τάφου εἶδον μετρημένον καί ἀποκεκυλισμένον, τὴν κουστωδίαν πεπληγμένην ἀορασίᾳ καί ἄγγελον λαμπροφοροῦντα ἐπὶ τόν λίθον καθήμενον καί διαλεγόμενον αὐταῖς καί λέγοντα: *«Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν, τόν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν».* (Μάρκ. 16, 6-7). *«Εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν».* (Ματθ. 28, 7).

Ὅντως αἱ μυροφόροι αὗται γυναῖκες, αἱ τὰ μύρα πρότερον τοῖς δάκρυσιν κινῶσαι, ἤκουσαν χαρᾶς εὐαγγέλια καί ἐγένοντο ἀπὸ θέας εὐαγγελίστριαι τοῦ ἀρρήτου μυστηρίου τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τοῦ μυστηρίου δηλονότι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ τοῦ Μονογενοῦς, τοῦ σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου προσλαβόντος καί ἐν τῇ σαρκὶ Αὐτοῦ ταύτῃ θάνατον σταυροῦ ὑπομείναντος, ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ τούτῳ ταφέντος καί ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Μονογενὴς κατήλθε διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τόν Ἄϊδην καί διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρός Αὐτοῦ καί τῆς ἰδίας Θεϊκῆς Αὐτοῦ πανσθενοῦς δυνάμεως ἐνίκησε τόν θάνατον, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησε, διαφθοράν ἐν τῷ τάφῳ οὐκ οἶδε τό ἄχραντον Αὐτοῦ σῶμα, ἀλλὰ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν μετὰ τῆς σαρκὸς Αὐτοῦ καί παγγενῇ τόν Ἀδάμ συνανέστησε. Ἡμᾶς συνανέστησεν, ἡμᾶς ἀνώρθωσεν, ἡμᾶς

ἔδόξασεν, ἡμᾶς ἀνύψωσεν, ἡμᾶς ἐπανήγαγεν εἰς τό ἀρχαῖον, τό πρωτόκτιστον κάλλος.

Ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ, τήν ὁποίαν εἰς τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν ἐνεκέντρισεν ὁ ἐνανθρωπήσας καί σταυρωθείς καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τό ἐξῆς φοβερός καθίσταται ὁ ἄνθρωπος τῷ διαβόλῳ καί τῷ θανάτῳ. Ζῇ ἤδη ὁ ἄνθρωπος ἀπό τοῦ αἰῶνος τούτου ζωὴν ἀναστημένην, τήν ζωὴν τῆς ὀγδόης ἡμέρας, ζωὴν ἐν ᾗ πατᾶ ἐπάνω ὄφρων καί σκορπίων, ἀντέχει καί ἀψηφᾶ τόν διά βασάνων θάνατον, συσταυροῦται τῷ σταυρωθέντι δι' αὐτόν καί ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει πάντα ὑπομένει, αἰεὶ παραδίδεται εἰς θάνατον, ἵνα τήν αἰώνιον ζωὴν κερδίσῃ, ἵνα τῷ ἀναστάντι Ἰησοῦ Χριστῷ αἰωνίως συζήσῃ.

Ἡ ζωὴ αὕτη ζῇ τήν Ἀνάστασιν πρό τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἁγίων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ἐν τῷ αἵματι Αὐτοῦ τῷ τιμίῳ ὁ Θεός καί Σωτὴρ ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Εἶναι ἡ ζωὴ ἡ νικῶσα ἐν τῷ ἀγαθῷ τό κακόν, ἡ ἀγαθοποιοῦσα καί εὐεργετοῦσα ὡς ὁ ἀρχηγός αὐτῆς, ἡ εἰρηνεύουσα ἐν ἑαυτῇ καί τήν εἰρήνην ταύτην ἀβιάστως καί ἀφθόνως μεταδίδουσα.

Ταύτην τήν ζωὴν ἀναγγέλει ἡ Ἐκκλησία τῷ κόσμῳ. Εἰς ταύτην καλεῖ αὐτόν πρὸς συμμετοχὴν καί ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν ἐπερχομένων τῇ ἀνθρωπότητι δεινῶν, συνεπεῖα τῶν ἰδίων αὐτῆς ἁμαρτιῶν καί ἀνομιῶν καί τρόπων ζωῆς πεπλανημένης.

Ταύτην τήν ζωὴν καί ἡμεῖς ὡς ταπεινοὶ διάδοχοι τῶν πρώτων αὐτοπτῶν καί αὐτηκόων μαρτύρων τοῦ Λόγου καί ὡς φύλακες τοῦ ὀλβίου τούτου Τάφου, μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ Κουβουκλίου, τοῦ «κτήματος καί ἀφιερώματος τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων», κηρύσσομεν καί διαλαλοῦμεν τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν, τῷ αὐτόχθονι ἐμπεπιστευμένῳ ἡμῖν ποιμνίῳ καί τοῖς ἐκ περάτων τῆς γῆς φιλοθέοις προσκυνηταῖς πρὸς ζωὴν καί δύναμιν, χαρὰν καί ἀγαλλίασιν, βεβαιότητα καί ἐλπίδα, οἰκοδομὴν πνευματικὴν, ζωὴν αἰώνιον καί σωτηρίαν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, Πάσχα ,βθ'

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ'

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων